

ŠTEV. 4-5

1936/37

LETNIK 67

Jože Dular:
Sveti večer.

Nad belo zemljo se je sklonil mrak,
ljudje po kočah luči so prižgali,
zvonovi so čez polje zaigrali
božični spev, ves miren in sladak...

Nocoj kadilo vsepovsod diši,
po kotih vseh se vonj njegov preliva,
nocoj pokojno spita gozd in njiva,
nocoj samo ljubezen v srcih tli.

Kdor truden je, naj leže v mehki mah,
pred božjim hlevcem se bo ves spočil,
nocoj mu Bog v srce pogum bo vlil,
da bo vesel, močan in nič več plah.

Svjatoslav:
Nocoj pa gremo v Betlehem.

Nocoj pa gremo v Betlehem,
čeprav so pota zasnežena;
med ledom in zameti
vendar še vodi steza ena.

Jezušček je reven ves,
kakor kdo med nami,
truden, lačen romarček,
kot smo trudni sami.

Tam so trije šli čez svet,
Jezus, Jožef in Marija,
z roko razbijali led,
Jezus, Jožef in Marija.

V Betlehem priromamo,
Počastimo Jezuščka,
iz srca ga prosimo,
naj svoj mir ubogim dá.